

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se inapoiază.

Sibiu, 5 Noembrie st. v.

Am publicat în numărul de ieri al „Tribunei“ scrisoarea adresată de Ludovic Kossuth, atunci guvernator al Ungariei, deputatului Ioan Dragoș.

Sînt frumoase ideile emise în această scrisoare, tot atât de frumoase sînt și făgăduințele ce li se fac Românilor: cu toate acestea deputatul Ioan Dragoș a fost pierdut de frații sei Români, fiindcă a îndrăsnit să se prezente în mijlocul lor ca om de încredere al Maghiarilor.

De ce aceasta?

Pentru-că Români nu aveau încredere în Maghiari.

Maghiarii se ridicaseră asupra Casei domnitoare și o detronaseră, ear' Români îi rămaseră credincioși, pentru-că aveau încredere în ea. Și ori-și-care ar fi fost prețul oferit de Maghiari, Români nu voiau să părăsească cauza Casei domnitoare, ba au și pierdut pe cel ce a îndrăsnit a le face propunerea, ca s'o părăsească.

Dela 1849 până în ziua de astăzi relațiunile s'au schimbat, dar' un lucru a rămas în mijlocul tuturor schimbărilor nealterat: relațiunile dintre noi și Maghiari.

În timpul absolutismului s'a produs oare-care apropiere între Români și Maghiari, apropiere, care s'a accentuat în primii ani ai „provisorului“. Străbatînd între Români ideile liberale, unii dintre oamenii politici și mai ales generațiunile mai tinere inclinau spre Maghiarii, care sciuseră să-și facă reputațiune de campioni ai ideilor liberale. Deasemenea tocmai pe timpurile aceste fruntașii națiunii maghiare erau nesecați în făgăduințe frumoase. Nu e dar' de mirat, dacă mulți dintre Români credeau, că în adevăr Maghiarii voiesc să reprezente principiile de libertate, frățietate și egalitate.

Ne aducem cu toții aminte de multele manifestări de înfrățire de pe timpul acesta. Se arangiau banchete, la care se bea pentru înfrățire, pentru Kossuth și pentru Garibaldi; sêrile se porniau adeseori masele cu făclii aprinse dealungul ulițelor, strigînd mereu să trăească libertatea, să trăească Kossuth, să trăească înfrățirea, se țineau discursuri atât în limba maghiară, cât și în cea română, steagurile românesce fălăiau alătura cu cele maghiare, foarte mulți dintre noi purtau nădragi, atila, pelerie ciupercă, ba chiar și pinteni, ear' alții își croiseră pe calapod maghiar un fel de costum românesc, a la Mihaiu Viteazul de exemplu.

Poporul însă despre toate nu voia să știe nimic; în masele lui noul curent nu putea să străbată: tocmai de aceea oamenii nostri politici mai chibzuiți își impuneau multă rezervă față cu Maghiarii, pentru-că sciau, că numai o politică inspirată din sentimentul comun al maselelor poate să aibă vre-o valoare practică.

Faptele au dovedit apoi, că sentimentul poporului era sănătos.

În urma catastrofei dela 1866, Casa domnitoare a intrat la învoală cu Maghiarii și prin crearea dualismului Maghiarii au ajuns, în sfîrșit, să dispună de puterea publică în țerile coroanei ungare.

Se vor împlini în curînd douăzeci de ani decînd ei dispun de putere: și-au câștigat ei în timpul acesta încrederea Românilor, pe care n'au avut-o la 1849, n'au avut-o în timpul provisorului, n'au avut-o nici la încheierea pactului dualist?

Nu vom cerceta, dacă s'au împlinit ori nu făgăduințele, pe care Maghiarii le-au făcut în atâte rînduri, ci ne mărginim a constata, că Români își reamintesc astăzi „provisorul“ și chiar „absolutismul“ drept nise timpuri de prosperitate materială și de pacinică desvoltare socială, pe care le preferă față cu regimul constituțional maghiar.

Ni s'au dat, ce-i drept, prin legislațiunea dualistă, oare-care garanții de desvoltare națională, ni s'a asigurat autonomia bisericească, ni s'au ocrotit scolile, ni s'a menținut limba în administrațiune și la judecătorii: toate aceste li s'au impus însă Maghiarilor la încheierea pactului dualist drept nise condițiuni „sine qua non“, și nimeni nu-i va pute face pe Români să admită, că nu din voia „Împăratului“, nu din porunca lui ni s'a dat ceea-ce ne acordă legea. — Eară Maghiarii, — ăce Românul mai departe, — au trecut preste voia „Împăratului“, au călcat poruncile lui, au nesocotit legile, pe care au fost siliți să le creeze, vor să degradeze pe arhierii nostri la soartea unor simpli agenți politici, caută mereu pretexte spre a nu ne lăsa să ne întruim în congres, ne-au impus limba lor în scoli și persecută instrucțiunea noastră în propagatori ei, au scos limba română și din administrațiune și de pe la judecătorii și silesc pe frații nostri cu sciință de carte să-și părăsească țeara, dacă nu vor să primească situațiunea umilită ce li se creează ca funcționari publici.

După toate aceste nimeni, om cu mintea întregă, nu mai poate cuteza să le vorbească Românilor despre o apropiere către Maghiari. Nu are să fie pierdut, cum a fost Ioan Dragoș, fiindcă astăzi nu mai trăim în timpuri ca cele de atunci, dară ori-și-cine, avînd îndrăsneala aceasta, se isolează, este executat politicesc.

Acesta e lucrul, pe care concetățenii nostri maghiari înainte de toate trebuie să-l înțeleagă.

Dispon de putere cum n'au dispus nici odată și cum poate că nu mult timp încă vor dispune: acum pot, dacă voiesc, să câștige încrederea Românilor, și să fie convinși, că din partea clasei culte române vor găsi cel mai puternic sprigin, dacă o voiesc aceasta în toată sinceritatea.

Să nu ceară însă, ca oameni în toată privința independenți să se jertfească izolându-se de popor, cum s'au izolat câțiva dintre oamenii nostri politici, pe care im-

pregiurările i-au determinat să simuleze față cu Maghiarii o amicie, care nu este și nu poate să fie sinceră, pentru-că e prea scump plătită.

E treaba guvernului, e treaba societății maghiare să ne dea puțința de apropiere.

Și osteneala n'ar fi zadarnică.

Concetățenii nostri maghiari să se uite bine împregiurul lor, să-și dea seamă despre cele ce se petrec și se vor convinge, că noi Români nu mai sîntem tot cei-ce am fost la 1849, nici cei-ce am fost la 1866, nici chiar cei-ce am fost acum un an, — se vor convinge, că amicia noastră echivalează prețul, cu care se poate câștiga.

Revistă politică.

Sibiu, 6 Noembrie st. v.

La timpul seu am fost comunicat, că ministrul de interne Coloman Tisza a cassat hotărîrea congregațiunii comitatului Satu-mare cu privire la aruncarea unui procent de dare în favoarea reuniunilor maghiare de cultură. Ca să-și marcheze înțeleapta și prevădătoare politică de naționalități, dl Tisza a pus acum în mișcare drotul telegrafic și a dispus să se depezeze diarului „Neue freie Presse“, că el numai în urma recurării a trei Români a cassat acea hotărîre, și că motivarea exmisului ministerial e de un deosebit interes în ceea-ce privesce politica de naționalități a cabinetului ungar. Ministrul recunoaște, — ne spune telegrama diarului vienez — că congregațiunea comitatului nu a trecut preste cercul ei de activitate aruncînd un adaus de dare pentru scopurile numite și astfel ceruta cassare a acestei părți a concludului, nu se încuviințează. Cu privire la întrebunțarea și administrarea fondurilor create pe această cale însă, ministrul face pe comitat atent, că acele numai în acel cas se vor pute efectua conform legilor, dacă acele vor satisface intereselor cetățenilor de toate limbile. Pe a doua parte a hotărîrii, în urma căreia sînt și celelalte comitate provocate să urmeze întocmai, ministrul o privesce de necorespunzătoare, deoarece-ce fie-care comitat va să-și mai bine, că pe teritorul seu cu care mijloace și pe ce fel de cale poate mai ușor să promoveze scopurile culturale; se simte deci îndemnat a cassa cu deservire această parte a hotărîrii, cu atât mai virtos, cu cât aceea dă privilegiu la o mulțime de neînțelegeri și presupuneri rătăcite.

Impresiunea, pe care a făcut-o declararea de războiu a Sêrbiei, n'a fost nici în Londra nici în Petersburg favoritoare pentru Sêrbia. Cu toate, că punctul de privire al celor două puteri față cu revoluțiunea rumeliotă e deosebit, se pare că cercurile normative a ambelor părți au aceleași vederi în ceea-ce privesc posibilitatea unor complicațiuni mai mari, care ar resulta din conflictul sêrbo-bulgar, și atât cei de lîngă Neva, cât și cei de lîngă Themse se par a pune în căra Austro-Ungariei toată responsabilitatea pentru procederea Sêrbilor. Cercurile din Berlin păstrează până acum o rezervă aproape bătătoare la ochi față cu noua schimbare de lucruri din Balcani.

Într'aceste situațiunea devine acolo jos tot mai critică. Depeșele oficiale, pe care le-am primit ieri, ne adevăresc, că trupele sêrbesci înaintează tot mai tare și că reușirea războiului e ușor de prevădut. Se născă acum numai întrebarea, că Rusia și Turcia sta-vor față cu acest războiu cu mâinile încercușate? Munte-negrul și Grecia încă amenință, deoarece-ce aceste state sînt toate gata de luptă și dacă unul dintr'aceste întră adevăr se va mesteca în luptă, e de temut, că focul se va extinde și asupra teritorului ocupat de monarhia noastră, și că atunci monarhia austro-ungară încă nu-și va mai pute păstra neutralitatea, pe care — la aparență cel puțin — a dovedit-o până acum.

Din Berlin se comunică, că eventualitatea unei întrări a trupelor turcesci în Rumelia-de-Ost e foarte apropiată, și că Germania nu se va împotrivi de loc acestei întrări. „Post“ e de părere, că acum va veni rîndul la Austro-Ungaria, ca să aducă la reson pe Sêrbia. Această misiune e, ce e drept, cam neplăcută, însă nimeni altul nu poate să o iee asuprași; și ce e mai rău: Dacă Austro-Ungaria va intra în Sêrbia, poate că și Rusia va intra în Bulgaria.

Cu privire la atitudinea Turciei, „Neue freie Presse“ primesc din Paris o depeșă de următorul cuprins: „Numai decît după-ce a venit la cunoscință declararea de războiu a Sêrbiei, reprezentanții Franciei și ai Rusiei în Constantinopol au fost încunoscințați din partea guvernelor lor, că la cas, dacă Turcia va pași în contra ori-și-cărui stat balcanic, ei s'au nădădă un protest. Asemenea instrucțiuni să fi primit și plenipotențatul englez din Constantinopol.

A mai vorbi în fața acestei situațiuni despre conferență, se pare a fi un lucru învechit. Deoarece-ce însă conferența n'a format din izbucnirea războiului nici un privilegiu, de a-și amana ședințele, ci din contra e bună-bucuroasă a continua desbaterile, trebuie să se iee cătuși de puțin act despre semnele ei de vieață din timpul din urmă. Ea s'a întrunit deci Joi în ședință și îmbolnăvinduse reprezentantul rusesc, dl de Nelidov, ear' s'a împrăsciat fără nici o hotărîre. În această ședință Poarta a fost propus următoarele patru puncte: 1. Să se numească un plenipotențiat, care atât în numele Porții, cât și în numele celorlalte puteri să predee principelui Alexandru în scris provocarea, să părăsească dimpreună cu trupele sale Rumelia-de-Ost; 2. Să se însărcineze tot acel plenipotențiat a adresa poporațiunii din Rumelia-de-Ost o provocare publică, provocîndu-se a restabil starea de lucruri de mai nainte și a se supune hotărîrilor puterilor; 3. Acel plenipotențiat să fie însărcinat cu funcțiunea de guvernator civil al Rumeliei-de-Ost până la numirea unui nou guvernator general, și 4. Să se aleagă o comisiune internațională, care să examineze pretențiunile și dorințele poporațiunii rumeliote. Puterile imperiale și Italia voiau să accepte aceste propuneri, ear' reprezentanții Angliei și ai Franciei n'au putut face altceva, decît să le iee spre sciință. Duminecă avea să se țină ear' o ședință, fiind însă dl de Nelidov încă tot marod, aceea s'a amănat pe Luni.

Poate că marodarea plenipotențiatului rus își are diagnosa sa politică. Poarta a făcut în timpul din urmă o întorsătură spre Anglia și aceasta e ceea-ce va fi cauzat d-lui Nelidov acel catar spontan.

Expoziția regnicolară în Budapesta.

Sub acest titlu cetim în „Romänische Revue“ :

„La 4 Noemvrie s'a închis solemn expoziția regnicolară din Budapesta, și deodată cu ea și șirul de festivități și triumfuri, pe care le-au sârbat concetățenii nostri maghiari de șese luni încoace în frumoasa lor capitală.

Motivul pentru care nu am amintit până acum în această revistă de expoziția din Budapesta a fost, că n'am voit să conturbăm prin vre-un accent discordant marea însuflețire și entuziasmul de înfrățire franco-ceho-polonă.

Acum însă, după-ce au încetat toate strigările entusiaste de „éljen“ și spiritele s'au mai domolit, voim să ne împlinim și noi datorința față cu aceia, ale căror interese le reprezentăm, și vom delinia în scurt raportul, în care au stat Români față cu expoziția din Budapesta.

Dacă ne vom revoca în memorie toate câte s'au scris din partea maghiară despre expoziție, vom ajunge la convingerea, că această expoziție n'a fost într'atâta economică, ci mai virtuos de o însemnătate politică, națională-maghiară.

Era vorba ca să i-se dea dovadă, că Ungaria e mai bună, decum se aude și că se poate număra între statele culturale ale Europei. În contra acesteia de sine se înțelege n'am avut nimic de obiectat.

Dar' au mers mai departe.

Cum se întâmplă de comun, și de astădată au identificat Ungaria cu națiunea maghiară și expoziția a expus-o pe Ungaria nu așa după cum este, ca pe un stat locuit și susținut de elemente diverse în majoritate nemaghiare, ci ca pe un stat, în care unicul popor de însemnătate ar fi Maghiarii. Mai mult: au voit să prezente elementul maghiar ca pe unicul misionar cultural în Orient.

În această intențiune dublă zace așadar însemnătatea politică a expoziției și numai din acest punct de vedere o vom tracta, arătând și mijloacele, de care s'au folosit în această privință față cu noi.

Pentru a-și ajunge primul scop și a-i prezenta pe Maghiari ca pe acel popor, care singur e chemat de a fi un mijlocitor și campion al culturii vestice în Orient, au venit la idea „pavilionului oriental“.

S'a pus aci la dispoziția fiecăruia dintre statele orientale o celulă la dispoziție ca prin

faptul că aceste state iau parte la expoziția regnicolară ungară, apoi prin deosebirea mare, care se observă între celele ale pavilionului și prin expoziția pompoasă indigenă — se se arete inferioritatea economică și culturală a statelor orientale și a popoarelor lor.

Între astfel de împregiurări nu i-se poate lua guvernului României în nume de rău, că acesta n'a dat ajutor pentru compromiterea țării acesteia, ci din contră a denegat participarea la expoziție din motivul, că regatul României nu poate lua parte la o expoziție regnicolară ungară.

Dar' e ușor a se ajuta în perplexitate, mai ales când nu te uiți mult la mijloace. Apoi domnii nostri dela expoziție n'au putut fi în principiu, căci voiau să-și ajungă scopul.

S'au trimis dar' câțiva agenți cu mai multe sute de floreni și cu foarte puține cunoștințe locale, în România, ca să cumpere acolo pe noroc cele mai bune mărfuri industriale, precum le vor afla. Cu acest gunoic s'au umplut apoi acea speluncă scandalosă, căreia nu s'au genat a-i da numele „Romania“.

Nu va căde nici un om cu minte în eroarea de a judeca România după această expoziție culturală și economică. Caracteristic e însă, că prin foile maghiare după toate aceste s'au pronunțat în termeni ordinari asupra împregiurării, că părechia regală română cu ocaziunea călătoriei de vre-o patru ori preste Budapesta, n'a stat nici o zi ca să cerceteze expoziția.

Nu mai puțin interesantă a fost și „metoda de expunere“ a Românilor față cu statul ungar. Ca la toate naționalitățile, tocmai așa se pare că a fost și la Români principial conducător, ca precum se poate să se înfrumusețeze cu pene străine și de a-i expune pe concurenți în o lumină cât se poate de obscură.

Conform acesteia, trebuia ca să se dea la o parte ori-ce influență română în afacerile expoziției și astfel n'au aflat cu ocaziunea constituirii comisiunii centrale și a celor provinciale între trei milioane de Români nici unul, pe care ministrul să-l afle a fi vrednic de numire. Mai mult. Noi scim din izvoare de prima ordine, că s'au aflat Români, cari au oferit comitetului central serviciul lor fără vre-o plată, dar' n'au fost învredniciți cu nici un răspuns.

S'au arangiat în hala industrială două odăi românci dela feară, a căror arangiere s'a concredut earăși neromânilor. Aceste odăi așa au și prospiciat.

Noi am avut ocaziune să vedem cum s'a arangiat odaia țerănească română din comitatul Caraș-Severin decătră camera comercială și industrială din Timișoara, ai cărei membri s'au adresat cu opt zile înainte de deschide-

rea expoziției și cătră Români, dar' acum abia au mai putut expune în celulă mobilele ordinare de lemn lucrate de un măsar din Budapesta și câteva cătrinte, pe care le-a cumpărat un neguțator din Oravița în masă cu câte 50 cr., pentru-ca să le vină în Budapesta cu câte 3—4 fl. — Măestrul acelor tipuri desfigurate, cu care au fost deformate aceste celule, a vădut tot atât de puțin vre un Român, ca și expoziția vre un obiect mobilă românesc.

Din toate aceste se vede că toate elementele, care ar fi putut mijloci o expoziție de produse industriale române, au fost total ignorate și că a existat tocmai intențiunea de a-i exclude pe Români ca atari dela expoziție.

Acest scop s'a ajuns pe deplin, deoarece tot ce a fost în expoziție lucru românesc, a fost atât de miserabil, încât ori-care Român s'ar rușina a-l numi obiect de expoziție românesc.

Se înțelege că nu mai putem schimba în aceasta, și nici nu ne vom încerca a arăta cât au ajutat prin aceasta intereselor statului, bunăstării publice, ba chiar și Maghiarilor.

Față cu expoziția ne mărginim a constata faptul, că Români n'au participat la aceea din motivele citate și că ar fi o eroare de a aprea însemnătatea elementului român din Ungaria și pentru Orient în genere după expoziția din Budapesta, deoarece a ci poporul român a fost în faptă batjocorit și prezentat ca necapace de cultură și economie.

Am mai pute — fără de a răsplăti cu aceeași măsură și fără de a fi nedrept — a examina mai deaproape: câtă parte li-se cuvine Maghiarilor din recunoștința, care negreșit i-se cuvine expoziției. *)

Nu voim să tragem vârlul de pe inscripțiile și cataloagele exclusiv maghiare, deoarece ne-am luat ca problemă numai a p e r a r e a și am voit numai să accentuăm, că se încearcă a ne prezenta în toată privința mai răi decum sântem.

*) Drept ilustrațiune drastică a „muncei maghiare“ din expoziție ne permitem a adauge aici descrierea vizitei ultime a Monarhului nostru după „Pester Lloyd“ din 31 Octomvrie n. Traducem din cuvânt în cuvânt: „Regele s'a adresat dintâiu cătră ministrul de comerț contele Széchenyi, apoi cătră secretarul de stat Matlekovics și s'a dus numai decăt în pavilionul lui G. Gregersen, unde a fost întâmpinat de șeful casei. Maiestatea Sa s'a uitat foarte cu deamănuntul la obiectele expuse, informându-se cu interes viu despre construcțiile executate de această firmă. Apoi Regele a cercetat pavilioanele firmelor Marcell și Edmund Neuschloss — aici dl Marcell Neuschloss a dat deslușiri, — Carol Neuschloss și fiul, baron Leopold Popper, Adolf Haas și apoi Maiestatea Sa s'a dus în expoziția bosniacă și de acolo în pavilionul croat. „ Jungfer, Schlick, Korihauer, Zellerin, Strelisky, Koller, Posner, Porst, Schunda, Klement, Kugler, Berthold Weiss, Ludvig, Strobenz, Müller et Comp., Fischer, Schreiber. . . toți exponanți de frunte, cari au fost cercetați de Maiestatea Sa. Red. „Tribunei“.

Această problemă ni se ușurează și prin aceea, că industria de casă românească tocmai acum are pe partea sa admirațiunea și simpatia Europei și deși nu s'au vădut produsele ei în patria sa, la expoziția din Budapesta, ele s'au vădut totuși cu ocaziunea unei expoziții proprii în Londra și se ved în fie-care și în depozitele mari de mărfuri de prin metropolele europene. . .

Răsboiul sârbobulgar.

Sofia, 16 Noemvrie n. Planul de ieri al Sârbilor se pare că a fost de a forța trecerea dintre Trn și Zaribrod pentru a ataca dindărăt pozițiunile grele dintre Trn și Dragoman. Pe punctul ultim au avut în parte succes. Pe partea dinspre Trn, mișcarea dușmanului a avut numai puțin succes. Bulgarii mai puțin la număr s'au opus cu curagiu. Un batalion a fost de repește ori atacat din partea regimentelor sârbesci. Batalionul a stat nemieșcat și a făcut mari stricăciuni între Sârbi.

Sofia, 16 Noemvrie n. Din părțile Vidinului se anunță, că Bulgarilor le-a succes a transmite un corp de trupe bulgare pe teritoriul sârbesc dela Zaicar.

Principele Alexandru a plecat la Slivnița. Cuartirul general rămâne în Sofia.

Vidin, 16 Noemvrie n. Fiind temere de un atac sârbesc, poporațiunea lucră cu o înțeață febrilă la fortificarea provisoră. Fortificațiile vechi încă se întăresc. Un număr mare de tunuri grele au sosit pentru înlocuirea tunurilor trimise la granița sârbescă.

Viena, 16 Noemvrie n. O scire din Constantinopol constatăză, că pregătirile de răsboiu ale Turciei au surprins prin extensiunea lor; ele sânt cu mult mai mari decăt numai pentru operațiuni eventuale în Rumelia-de-Ost și chiar mai mari și decăt numai pentru o operațiune în contra Greciei, Sârbiei și Muntenegrului.

Viena, 16 Noemvrie n. Bulgarii s'au retras în a doua pozițiune a lor, la Slivnița, unde se crede că se va opune o rezistență mai mare. Sârbi au intrat și în Trn. Bulgarii cred că vor pute apăra două puncte delungă Trn, care se află pe calea ce duce la Sofia.

Planul de operațiune, după mișcările de până acum, se poate compune astfel: Divisiunea dela Dunăre, sub comanda generalului Milutinovici, înaintează pe calea ce duce direct dela Pirot spre Sofia. Această trupă a ocupat Dragomanul și se aproprie de Sofia din partea nord-vestică. Divisiunea dela Șumadija, care s'a îndreptat spre Banjscadal, înaintează spre sud-est în linie paralelă deadreapta căii delungă riulu Nișava. Această divisiune se pare că e destinată ca să atace din stânga toate pozițiunile Bulgarilor, cari s'ar apăra în contra divisiunii dela Dunăre. Divisiunea de Morava, care ocupă

Foița „Tribunei“

Hermina.

(Urmare.)

Hermina iubia pe Scarlat, ea îl iubia din tot sufletul, îl iubise todeauna! Ea își aducea aminte de timpul când mamă-sa și doamna de Leybster, legate ca două surori, cu toată diferența pozițiunii lor sociale, surisera la începutul acestui amor, îl încurajaseră și ea conta, că slăbiciunea particulară a dlui de Sent-Mesme pentru ea îl va face să consimță la această unire.

Ea se înșelă și cuvântul care deschisese un abis între tinerii amoroși, era acesta :

„Un mojie! — dîsele oficerul cu un mare dispreț, când nevasta lui îi făcu sfioasă împărțire despre iubirea celor doi copii, — un mojie să ceară mâna copilei mele, un mojie unit cu un pedant! . . . Aș dori să-l ved numai că cutează a-mi vorbi . . . nu scie el oare, ce oameni am refuzat pentru Irena și Matilda! . . . Aceia erau nobili, oameni bogați, care nu aveau decăt cursul de a voi să stee la ei, pe când acum, nimic, nimic, mă înțelegi, nimic în lume, nu mă va despărți de copiii mei! . . . În fine aceia arătau ceva în nume și avere, pe când Scarlat al d-tale! . . . El va fi consimțind, nu-i vorbă, să trăească la mine, însă el să mă întrebe pe mine, dacă vreau și eu să trăiesc cu el! . . .

„Ne-am înțeles, nu este așa, Felicio, dîse el coborîndu-și glasul, și mă încred în tine că nu vei permite nici o întâlnire cu Hermina, când vacanțele vor aduce pe dl Leybster ear' sub aco-

perișul mai mult ori mai puțin dîrmat al familiei sale“.

Dnul de Sent-Mesme nu vedea grinda, dar' inventa paiul, căci casa familiei lui Scarlat era cu atât mai solid construită, și arangeată mai cu gust, cu cât a lui era pe dos, și amenința a fi astfel până la sfârșitul vieții acestui teribil cap de familie.

Dna de Sent-Mesme, sciind că timpul va mai îmblânzi această primă furie, și că cel mai bun lucru în aceste împregiurări este, a lăsa să treacă furtuna, — se arăta că cedază voinții bărbatului seu punând o răceală externă foarte simțită în relațiunile ei cu dna de Leybster. Aceste două excelente femei nu se mai vădura oficios decăt din când în când; dar' dacă ar fi putut cineva să pătrundă, în fie-care Duminecă după vecernie, în odaia aședată în dosul locuinții preotului, care era destinată pentru reuineea frățească „Sainte Enfance“, ar fi vădut pe cele două amice ședând una lângă alta în mână, și vorbind cu inima deschisă despre toate lucrurile, pe când gîngășă trupă a celor cinci copile petreceau sub un arbor mare din mijlocul grădinii preotului, sau chiar în odaia acestuia, vorbind familiar și inocent sub protecția respectabilului preot, care le botezase pe toate, și le iubia ca pe copiii lui. Întâlnirea acestor două mame, puneau un balsam pe inima Herminei, ele o făceau să sper. Domnul de Sent-Mesme nu avu cunoștință nici odată despre aceste întâlniri! . . . În fiecare Duminecă încăleca pe calul seu de pompă și pleca încă în reversatul dorilor sîmănând cu un viteaz din timpurile vechi, ce alerga după cucerirea vreunei lăne de oaie.

Nimeni din toată familia nu cunoștea secretul acestor cutrierări hebdomadare. Doamna de Sent-Mesme își dedea todeauna față cu fiecele ei aerul de a crede, că tatăl lor are în toate anutimburile o nenorocită pasiune pentru vînătoare, deoarece se întorcea todeauna ursuz, cu toate că dighisul de vînătoare, cam învechit, nu-i vorbă, îi bătea pulpele când pleca de acasă, dar' e de cređut, că ea scia și adevărul în cauza aceasta.

IV.

Doi ani trecuseră decând dl de Sent-Mesme se pusese în potriua speranțelor amicului de copilărie al fiecei sale. În timpul acestor doi ani Hermina și Scarlat nu se văduseră decăt o singură dată, pe când tînărul om venise vre-o opt zile să petreacă la casa mamei sale.

Aceasta îl duse într'o Duminecă la presbiter, dar' contesa, care, cu toată iubirea ce avea pentru Hermina și atragerea cătră Scarlat, era mai înainte de toate prudentă și înțeleaptă, nu le permise decăt o scurtă stringere de mână și se depărta cu fiecele sale, pe când tînăra părechia punându-și tot sufletul într'o gîngășă privire, își jură încă odată și mai virtuos o eternă credință.

În ziua, cu care se începe această istorie, Scarlat se întorsese în cercul familiei sale, după-ce câștigase un grad universitar; și mai mult încă, unul dintre cei mai distinși oameni ai epocii, îi propusese a i-se atașa ca secretar, cu un bun onorar și cu destulă libertate, pentru-ca tînărul om, afară de oarele de lucru obligate, să-și poată face un nume literar, ceea-ce lui i-ar fi fost foarte ușor cu capacitatea și însemnata lui instrucțiune.

În această stare de lucruri, el se decisese a jînă pept cu furtuna, ce dl de Sent-Mesme avea fără îndoială, să pornească asupra capului lui, dar' el spera cu toate acestea; el spera că amorul seu, perseveranța și sirguinta sa, vor îmblânzi inima cea împetrită a bătrânului; și afară de aceste el lăsa această afacere în voia lui D-șeu, pe care îl rugase cu atâta căldură și credință, încât era sigur, că va fi ascultat.

— „Voiesc să aud din gura ei confirmarea amorului nostru“ — dîse el mamei sale, vorbind despre Hermina . . . Acesta era numai un pretext de a o vedea, căci el nu se îndoia de iubirea ei, după cum nici ea nu se îndoia de a lui! Când două ființe se dau ca sufletul una alteia, după cum se dăduseră acesti copii unul altuia, ei sânt dați pentru vieță, chiar dincolo de vieță, pentru eternitate!

Ori cât am sci că sîntem iubiți, nimic nu egalizează dulceața, de a o auzi aceasta spusă mereu; și după doi ani petrecuți departe de ângerul, care plana în sufletul lui, Scarlat își simția inima bătînd foarte tare, când cugeta că are să se afle aproape de ea.

Ea nu aflase despre întoarcerea lui, dar' dacă ea mai păstra încă bunele obiceiuri de altă dată, el scia, unde s'o găsească în această oară matinală, când câmpiile sînt acoperite de roua dimineții, când paserile cântă printre pădurile dese, când deșteptarea îmbătătoare a întregii naturi salută în unire pe Dumneșeu.

(Va urma.)

Trn-ul și a ajuns la drumul ce duce la Breznik, va continua mersul către Breznik, de unde se vor îndrepta spre Sofia atacând-o dacără Sud-Vest.

Față cu puterea numerică covârșitoare a Sârbilor, ori-ce rezistență a Bulgarilor e zadarnică. Bulgarii au fost cu totul surprinși și abia acum își adună câteva mii de oameni.

Cavaleria sârbească a fost îndreptată spre Odorovoci, care zace spre Nord dela Zaribrod.

Presa europeană despre războiul sârbobulgar.

„Neue freie Presse“ scrie:

„Abia au trecut două zile dela declararea de războiu din partea Sârbiei și deja efectul ei asupra puterilor se și observă. O umbră groasă se întinde asupra presupusei lor înțelegeri. În Anglia sînt mai mînioși; „Times“ adresează acușele cele mai grele în contra Sârbiei — în contra Austriei . . . În Franța domnesce aceeași dispoziție“.

Vorbind despre ținuta Rusiei, „Neue freie Presse“ continuă:

„Deja scirea despre eruperea războiului a produs în Petersburg cea mai mare neliniște și diarele de acolo în mod armonios se exprimă în articoli-primi în modul cel mai aspru în contra Sârbiei. Acesta e un războiu aventuros, fratricid — ție o foaiă. O violare bruscă a tractatului de Berlin, cu mult mai bruscă decît revolta din Filipopol — scrie altă foaiă. Sârbia și-a frânt promisiunea — ție a treia. Rusia nu poate privi liniștită, ca Bulgaria eliberată de ea și Sârbia înrudită să se măcelărească — ție o a patra . . . Așa cugetă, se vorbește și se scrie la Newa, deja în primul moment. Singurul faptul că Sârbia a declarat Bulgariei războiu a provocat un vifor de nemulțumiri în contra Sârbiei și alușuni simptomatice la Austria. Dacă opiniunea publică din Rusia se poate pronunția atît de tare și negenată, aceasta se întemplită cu învoirea guvernului. Ținînd cont de împregiurările de presă din Rusia, trebuie să tragem această concluziune. Îndată ce Bulgaria va ajunge în o primejdie serioasă, numai decît ochiul Rusiei va privi în dînsa un antepost rusesc, pe care nu e permis a-l lăsa să peară. Dragostea vechiă, care a fost aproape înădușită de mânia contra principelui Alexandru, se desteaptă earăși. Cum se va manifesta însă atunci, dacă Sârbii — ceea-ce se poate întemplită în trei zile — vor ocupa Sofia? Nu-și va întinde Rusia atunci brațul seu protector asupra Bulgariei și nu-i va impune Sârbiei să se oprească? Sînt oare pregătiți Sârbii a întimpina un veto al Rusiei, sau sperează o mijlocire a Austriei, ori chiar spriginul acesteia? Aci ni se ivesce abisul lat și afund, aci vedem pericolul cel mare, pe care înzadar ne încercăm să-l negăm. Dacă în Schiernevițe și Kremșier, după-cum se susține în general, nu s'a luat nici o înțelegere privitoare la statele balcanice, dacă Rusia și Austria nu s'au înțeles de curînd cu privire la aceea, că ce să facă în un cas de complicațiuni războinice în acele țeri, atunci se ivesce posibilitatea, că se vor desbina din cauza războiului sârbobulgar. Această eventualitate, durere, nu se poate contesta, și impresiunea produsă în Petersburg de declararea de războiu sârbească, e de natură a confirma temerile noastre. Dovadă că războiul actual supune la o probă grea raporturile dintre Austria și Rusia, s'a dat deja, și pentru aceea ni se presentă situația atît de serioasă.

Presa cehică se ocupă în articoli-primi de cesțiunea sârbo-bulgară. Toate foile cehice îl atacă pe regele Milan, care, lăpădându-se de simțimentele slave, a proclamat războiu în contra fraților sei. Diarele cehice nu află nici un motiv, pentru care regele Milan ar fi putut sau trebuit să înceapă războiul.

„Pokrok“ impută diplomației noastre că n'a împedecat războiul dintre cele trei state balcanice, deoarece-ne monarchia noastră ar trebui ca să-și câștige încredere la toate popoarele.

„Narodni Politik“ și „Narodni Listy“ sînt de părerea că regele Milan pentru aceea s'a hotărît așa iute, fiindcă în Sârbia lucrurile sînt foarte complicate, nemulțumirea cu domnia absolutistică a regelui a adus cu sine ca Milan să depărteze dela sine atențiunea poporului seu prin războiu. Milan și-a pus toate în joc și chiar

siguranța persoanei sale atîrnă dela un ce norocos. „Narodni Listy“ constatază cu durere faptul că sentimentul de reciprocitate slavă încă tot mai joacă un rol trist în vieța practică.

Diarele cehice fac deosebire între Sârbia oficială și neoficială. Contra Sârbiei oficiale Cehii nu au nimic.

Presa cehă e de părerea, că războiul sârbo-bulgar nu se va pute reduce și că pe Peninsula-Balcanică se va nasce o stare nouă de lucruri.

Din incidentul începerii războiului sârbo-bulgar „Kölnische Zeitung“ scrie:

Piemontul Peninsulei-Balcanice — după cum îi place Sârbiei a se numi, visează visuri de aur și crede, că a sosit timpul ca să iee rolul conducător pe Peninsula-Balcanică. Se poate, că visurile viitorului pentru aceea sînt atît de splendide, fiindcă Sârbii nu pot avè mare bucuria în trecut. În luptele dureroase în contra Turcilor nici un popor nu a sîngerat atîta ca și Sârbii și totuși din războiul ultim de pe Peninsula-Balcanică s'a născut numai o Sârbie mică. Austro-Ungaria și-a tăiat o bucată bună de pământ din partea, pe care Sârbia și-o revindica șie, și a nimicit astfel toată bucuria Sârbilor.

În comparație cu Sârbii, Bulgarii se pot numi cu drept cuvînt copiii norocului între Slavii de Sud. Poporul bulgar, economisor dar' nu prea iubitor de războiu, și-a eluat libertatea cu ajutorul armelor străine și acum prin răscoala fără vîrsare de sânge, în a cărei frunte a stat principele Alexandru, a realizat unirea bulgară. Astfel Bulgaria a lăsat-o pe Sârbia în lupta pentru rolul conducător îndrît cel puțin cu o pușcătură, ceea-ce firesce Sârbii n'au putut suferi.

Așadar' iubirea de pace a Sârbilor s'a sfîrșit. Regele Milan a ordonat mobilizarea, la început cu gândul ascuns ca să pătrundă în Sârbia-veche, mai tîrziu însă cu scopul ca să câștige pe cale pacinică ori cu armele acele părți occidentale ale Bulgariei, pe care a voit Austria să i-le câștige Sârbiei încă cu privilegiul tractatului din Berlin.

Lucru firesc că pregătirile de războiu ale Sârbilor și-au vîtmătat pe Bulgari și le-au zădărnicit toate speranțele. Dacă la început unele dintre puteri s'au arîtat inclinate a recunoaște faptul împlinit, în fața pregătirilor de războiu ale Sârbiei însă, Rusia a putut cu dreptul ție, că exemplul dat de Bulgaria strică toate statele micuțe de pe Peninsula-Balcanică, cu care apoi nu mai poate învinge nime.

Așa se pare că Anglia a cugetat că Sârbia s'ar pute mulțumi cu unul sau două districte, ear' cu Grecia se va isprăvi altcum. Dar' planul s'a zădărnicit și faptul mobilizării l-a dus pe regele Milan pas cu pas înainte. Dacă după cheltuirea atîtor milioane regele Milan s'ar fi întors la Belgrad cu mîna goală, fără îndoeală și-ar fi pus în joc tronul și ar fi urmat revolta și întirarea Austro-Ungariei în Sârbia. Astfel regele Milan a început dar' războiul ca dintre două pericole să alegă pe cel mai mic.

Trupele turcesci au trecut granițele bulgare și rezultatul va arîta care dintre cele două state merită aieve rolul conducător.

Întru adevăr Turcii îi ofere soarta o ocașiune rară de a lua în mână roata istoriei lumii și a opri desvoltarea evenimentelor cel puțin cu țiece ani. Poarta a declarat că îndată-ce Sârbia va ataca-o pe Bulgaria, va privi acest fapt ca o declarare de războiu și nime nu-i poate nega îndreptățirea aceasta.

Dilele Turciei sînt numărate în Europa. Dar' dacă acum s'ar ivi vre un bărbat de stat curajos și un conducător de războiu isteț care să adape caii turcesci în Dunăre, aceasta ar delătura pentru un timp mai îndelungat pericolul deasupra Turciei. Rusia abia ar pute interdițe ca Turcii, chiămați de Bulgari întru ajutor, să treacă Balcanul. Întrebarea e dacă mai are Sultanul destulă putere de voință ca să încerce a împedeca înaintarea evenimentelor?

Întrebarea cea mai mare e însă dacă nu cumva de după spatele acestor hărțueli mai mici își va scoate capul înfricoșata cesțiune orientală.

Diarele engleze fără deosebire de culoare își exprimă îngrijirea față cu consecunțele războiului sârbo-bulgar. „Times“ numesce războiul „trivial“. „Times“ crede însă că acest războiu va scoate la iveală antagonismul vechiu și permanent din politica balcanică dintre Rusia și

Austro-Ungaria. Numitul diar reproabă procedura guvernului austriac. Mai toate diarele englezesci reproabă declararea de războiu a Sârbiei. „Morning Post“ întrebă: Cine și-a dat Sârbiei mandatul de a începe războiu pentru apărarea tractatului de Berlin?

Cronică.

Întârziere de tren. Posta din România și din Brașov nu ne-a sosit astăzi. Aușim, că trenul dela Copșa a sosit la Sibiu cu o întârziere de o oră, ceea-ce s'a causat prin o nenorocire întemplită la Copșa. Se ție, că mașina s'a cufundat și două vagoane s'au nimicit cu totul.

Representațiunea teatrală a Reuniunii sodalilor români din Sibiu. În darea de seamă făcută despre succesul seratei arangiate de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu“ am amintit despre prezența sodalilor români din Seliște. Constatăm la acest loc că din Seliște au participat unii dintre laborioșii mîiestri români, ear' nu sodali, de cari în Seliște nu se află. În Seliște există o „asociațiune de industriași români“.

Dislocări de trupe. Aușim, că la Abrud se va disloca în mod permanent un batalion al regimentului de infanterie Nr. 51 din Cluj. Mai departe ni se comunică, că regimentul de infanterie Nr. 64 din Orăștie va fi dislocat de acolo, ear' în locul lui va veni regimentul galișian de infanterie Nr. 9. Nu am sci ce scop pot să aibă aceste dislocări, de aceea le și împărțim cu toată reserva.

Calea ferată M-Ludoș-Bistrița. Se sperează, că lucrările pentru această linie se vor începe încă în decursul acestui an.

Din subvențiunea detrasă bisericii române gr-or. din Ardeal a mai primit un ajutor de 70 fl. preotul Vasile Danciu din Olpret.

Decorare. O depeșă primită ađi ne spune, că secretarul de stat Alexandru Matleco-vici a fost decorat cu crucea mică a ordinului St. Stefan pentru meritele câștigate pentru expozițiune.

Sârbii din Viena au hotărît să se servească o liturgie pentru învingerea armelor sârbesci, pentru națiunea sârbească și pentru regele Milan. La acest serviciu bisericesc au să fie chiămați toți Sârbii care locuiesc în Viena și e probabil că însuși patriarhul Anghelici, care de present se află în Viena la delegațiuni, va pontifica cu acest privilegiu. Mai departe s'a hotărît, ca în legătura cu aceasta să se trimită regelui Milan o adresă de omagiu, care să deie expresiune sentimentelor patriotice ale Sârbilor ce locuiesc în Viena.

Conferențe în România. Adunarea conferențiarilor Ateneului a decis a se ține o serie de conferențe în diverse orașe ale țerii, în folosul loteriei organizate în vederea clădirii edificiului Ateneului.

Deocamdată s'a întocmit următoarea programă:

V. A. Urechiiă, la Ploiesci; Miron Costin; G. Marian, Craiova: Rolul Ateneului; C. C. Dobrescu, Ploiesci: Stăruința Românilor în Dacia; Stefan Valescu, Tîrgoviște: Arta de a tăce; Ionescu Gion, Craiova: Ronsard și banul Măracine, și la Pitesci; Viele Brâncovenesci; C. C. Arion, Focșani: Ideile false; D. Mihăescu-Porumbaru-Slatina: Crearea industriei naționale; Tache Ionescu, Focșani: Femeia în Occident; Nic. Ath. Popovici, Galați: Crisa monetară; G. Paladi, Bêrlad: Rolul femeii în demoerațiã.

Cântăreța Teodorini. Se telegrafează „Voinței Naționale“ din Barcelona că d-șoara Teodorini a obținut un nou și mare succes în opera La Gioncoda a lui Ponchielli.

Un nou diar maghiar umoristic. Dela anul nou va apăre în Budapesta un nou diar maghiar umoristic, la care vor colabora toți cei mai distinși literați maghiari. Ca editori vor figura: Coloman Mikszáth și Ludovic Bartók.

Varietăți.

(Cîteva date asupra religiunilor din lume.) Numărul tuturor religiunilor de pe suprafața globului se socotesce la 1435 milioane.

În privința limbilor vorbite de diferiți locuitori ai acestei planete, se cunosc deja 3064.

Din punctul de vedere al adorării de ființe supranaturale, se numără 1100 de religiuni. Fără religiune nu s'a descoperit până acum nici un popor pe acest pământ, afară de secta socialiștilor; chiar triburile cele mai sălbatice și degradate au fost găsite avînd religia lor.

Creștinismul numără 432 milioane de creștinoși, cari în decursul secolilor s'au subdivizat în diferite confesiuni, biserici etc. Așa spre exemplu biserica romano-catolică numără 208, cea greacă (ortodoxă) 83, evangelică, luterană și evangelică-reformată 123 milioane. Apoi mai vin vre-o 100 de alte secte cu 8 milioane proseliți.

La popoarele necreștine aparțin actualmente cei 8 milioane de Ovrei răspîndiți pe întreaga suprafața a globului, 120 milioane mohamedani, cari cred că Arabul Mahomed a fost cel din urmă și cel mai mare profet al unicului Dumnezeu. Ei sînt răspîndiți în Asia apuseană, Africa nordică și mediă, și parte în răsăritul și sudul Europei, sub-divisându-se în 2 părți principale (Sunii, Șiiți și Valabiți) și vr'o 70 de secte.

Proseliți tuturor celorlalte religiuni, cari nu au credința într'un singur Dumnezeu se numesc păgâni. Pe suprafața planetei terestre trăesc actualmente vr'o 875 milioane de păgâni. Între religiunile lor, cea mai răspîndită e Brahmais-mul cu 138 milioane proseliți și Budismul cu 503 milioane, predominînd mai ales la rasele mongolice din Asia. Restul de 234 milioane aparțin celorlalte religiuni păgâne.

(Un dușman al tutunului.) Regele actual al Abisinie, Ioan, ia măsuri energice în contra întrebunțării tutunului. La anul 1879 a ordonat să taiă nasul la cei ce trag tutun pe nas și buzele celor ce fumează.

Posta ultimă.

Belgrad, 16 Noemvrie n. Cuartirul general sârb s'a mutat la Zaribrod. Sârbii au prins la Trn o mulțime de Bulgari și au capturat două tunuri. Batalioanele regulate bulgare au depus armele. La rîul Timoc încă au depus armele nisece batalioane bulgare de voluntari.

Moscua, 16 Noemvrie n. Michail Katkoff care până astăzi a făcut în „Moskovskija Wiedomosti“ Bulgarilor impuțurile cele mai vehemente, le ține acum partea în modul cel mai energic și atacă procederea regelui Milan cu patimă. — Țarul a încuviințat ca fabricile rusesci de prav de pușcă să trimită prav la Bulgaria și Rumelia-de-Ost. Totodată directorul fabricii de patroane din Tula a primit ordinul de a trimite fără amănare 10 milioane de patroane Bulgariei.

Petersburg, 16 Noemvrie n. Asociațiunea slaveană din Petersburg a hotărît a îndrepta Țarului o adresă de cuprinsul: „Dînsul să facă cât mai curînd capet luptei fratricide de pe Peninsula-Balcanică, carea îi servește slavismului întreg de batjocură și ocară și lovesce în inimă cauza sfîntă a unității slavene. Să iee sub scutul seu poporul martir bulgar în contra număroșilor sei inimici interni și externi și să se vîrșesească în Sudul Europei opul sfînt început al liberării fraților slavi de acolo“. Totodată asociațiunea a hotărît să-l roage pe Țarul ca să încuviințeze a se aduna în întreaga Rusiã dăruri pentru Bulgarii și Sârbii rîniți și nenorociți.

Serviciul telegrafic

al „TRIBUNEI“.

Sofia, 18 Noemvrie n. Număroase trupe sârbesci au atacat ieri *Slivnita* în flancul drept și stîng; dar' au fost respinse din amîndouă părțile. După aceea Bulgarii luînd ofensiva și-au urmărit pe Sârbi în depărtare de cinci kilometri făcîndu-le acestora mari pierderi.

Belgrad, 18 Noemvrie n. Generalul Leșianin a avut ieri cea dintăiu bătăiă serioasă cu grosul corpului nordic al Bulgarilor între Kula și Vidin. Bulgarii au fugit lăsînd în urma lor mulți morți și rîniți; o mie de prinși au cădut în mîinile Sârbilor.

Calafat, 18 Noemvrie n. După o scire a Lloyd-ului Bulgarii au cufundat torpile în Dunăre, prin ceea-ce s'a înterupt comunicația pe fluviu. Comanda fortăreței Vidin a interdiș corăbiilor dunărene trecerea pe la Vidin. Scirea aceasta are lipsă de confirmare.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Economic.

Cultura inului.

(Urmare.)

Inul ca plantă delicată, ca și toate plantele numite industriale, cere înainte de toate a fi pus în terenuri care s'îi convină; el este acela care cere terenuri nășipo-argiloase, bogate din natură precum sunt unele lunci. — A-1 sēmēna cineva în terenuri argiloase, (tari) în locuri mănecate, sau de acelea cari ar ține une-ori apă este a-și perde munca înzadar. — El ar pute asemenea crește bine în ogoare sterpe cum se lasă la noi pentru grâu în islazuri, cari au fost vitele pe ele 2—3 ani, sau în locuri de buturugă, în cari ar fi fost 2—3 ani alte plante. — Cu un cuvânt această plantă va trebui a fi pusă în locuri grase sau îngrășate cu gunoiu bine putredit.

După analiza făcută de dl Robert Kane și aceea a lui Sprengel, inul face o mare consumațiune de potasă, sodă, var silic, acid fosforic și magneșie. — Așadar' terenurile bogate în aceste substanțe convin foarte bine inului. — Sau după cum țice dl Columell, terenul care va produce grâne bune, va produce și in bun. (Va urma.)

Tergul de rîmători în Steinbruch. În 16 Noemvrie n s'a notat: unguresci bătrâni grei 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr. unguresci grei, tineri 44.1/2 cr. până 45.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., ușori 47.— cr. până 48.— cr., marfă țerănească, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușoară 46.— cr. până 47.— cr., romănesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 45.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 46.1/2 cr. până 47.— cr., transito ușori 49.— cr. până 49.1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.60 până 8.—, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de Bacșka) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.25 până 7.75.

Săcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.40 până 6.55 Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.60 până 5.85; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.20 până 9.— Ovăș (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.25 până 6.60. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.60 până 5.65; de alt soi fl. 5.60 până 5.65. Rapița fl. 9.7/8 până 11.—; de Banat fl. 11.1/2 până 11.1/2. Mălăiu (unguresc): fl. 5.50 până 5.70.

Tempul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.20 până 8.22 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.64 până 7.66. Săcara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. 5.49 până 5.51.

Bursa de București.

Cota oficială dela 16 Noemvrie st. n. 1885.

Table with financial data for the Bucharest market, including interest rates and exchange rates for various currencies and bonds.

Bursa de Budapesta

din 17 Noemvrie st. n. 1885.

Table with financial data for the Budapest market, including interest rates and exchange rates for various currencies and bonds.

Bursa de Viena

din 17 Noemvrie st. n. 1885.

Table with financial data for the Vienna market, including interest rates and exchange rates for various currencies and bonds.

Cursul pieței din Sibiu.

din 18 Noemvrie st. n. 1885.

Table with market prices for various goods in Sibiu, including paper money and rubles.

În mica scrisoare „Der Krankenfreund“ (Amicul bolnavilor) sînt indicate o mulțime de remedii de casă, cari s'au dovedit în decurs de mulți ani ca sigure, și din această cauză merită cea mai călduroasă recomandare. Fiecare bolnav ar trebui să cetească scrisoarea. Cu deosebire celor ce sufer de podagră, reumatism, oftică, slăbiciune de nervi, anemie, li se atrage atențiunea la aceea, că foarte adeseori așa numitele boale incurabile, se vindecă cu medicamente de casă. Cine dorește să cetească cărticica „Krankenfreund“, să scrie o corespondență la institutul editor Richter în Lipsca, și expedarea va urma. Prin aceasta nu se fac spese pentru comandator. [194] 5—20

„ALBINA“

institut de credit și economii în Sibiu.

Publicațiune

în sensul art. de lege XXXVI din anul 1876 § 29.

- List of four financial items with their respective values: 1. Suma scrisurilor fonciare... fl. 961.800.— 2. Pretensiunile institutului... fl. 962.605.43 3. Valoarea ipotecelor... fl. 4,271.789.— 4. În sensul §. 97 din statute... fl. 218.383.42

Sibiu în 1 Noemvrie 1885.

Directiunea.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Noemvrie 1885.

Large table with multiple columns and rows detailing train schedules, including destinations like Viena, Budapesta, Arad, Teiuș, Sibiu, and various intermediate stops, along with train types and times.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.